

HISTORIE OCHOTNICKÉHO SPOLKU

KAPITOLA PRVNÍ

– probuzení sedloňovského divadla

Zatímco ještě před několika lety vzpomínali sedloňovští ochotníci na svá úspěšná představení spíše s nostalgií, v posledních pěti letech nápadně ožili. Byli totiž vždy připraveni začít nacvičovat, jenomže dramaturg musí vymyslet, co se bude hrát, režisér a inspicient musí všechno zorganizovat a producent musí sehnat peníze. Paní ředitelka Drašnarová, jedna z nejdůležitějších postav sedloňovského divadla, po celá léta nacvičovala drobné dramatické scénky s dětmi ve škole, které pak předváděly při besídkách a různých oslavách. V roce 1995 se s paní učitelkou Zvláštní internátní školy Jarmilou Škodovou rozhodly nacvičit s dětmi ze Sedloňova i Deštného divadelní pohádku Sněhurka, kterou mimochodem sedloňovské děti před mnoha a mnoha lety už hrály. Paní učitelky se tak podělily o funkci dramaturga, režiséra, inspicienta a producenta a nakonec i scénáristy, protože text původní Hrubínovy pohádky upravily pro místní potřeby.

Děti secvičily pohádku s úspěchem a předvedly ji v několika reprízách. Vypadá to jednoduše, ale paní režisérky si užily plno práce a nervů, ale výsledek stál za to. Od té doby přání oživit

u nás divadlo sílilo čím dál tím víc. Naše paní ředitelka si vždycy přála hrát v Sedloňově Dalskabáty. Je to skvělá hra, ale náročná – na počet herců, na text, který není pouhým nositelem zápletky, ale je sám od sebe pochoutkou. Před několika lety secvičili Dalskabáty ochotníci ve Vamberku a výstupy z nich jsme měli možnost vidět na Korbelu. Naštěstí pro sedloňovské divadlo se pro věc nadchla také Jarmila Škodová a s temperamentem sobě vlastním se stala hnacím motorem celé akce. Než se obě režisérky mohly pustit do nácviku, čekala je spousta práce. Prostudovat scénář, vytypovat obsazení, scénář upravit – hlavně zkrátit, neboť původní hra byla téměř čtyřhodinová. Zabrало jim to téměř celý podzim. Hra sice obsahovala více postav, než jakými Sedloňov disponoval, ale paní Škodová získala pro nácvik Dešteňáky. Ze Sedloňováků to byli zasloužilí a zkušení herci Max Schmid jako kostelník Pyškytle, Pavel Cserenyi jako čert JUDr. Belfegor, Bohumír Joo v hlavní roli Trepifajksla – Mateše, Hana Drašnarová – Plajznerka, Hana Ježková – mlynářka a k radosti všech několik mladých: Jan Derner – kovář, Josef Ježel ml. – kovářský pomocník, Pavlína Ježková – Bětka a Monika Soligová – Markýtko. Z Dešteňáků se přidali Václav Vojtěch (kterého Sedloňováci za člena svého spolku vždy počítali) jako Lupino, Arpád Lörincz s pěkným a výrazným hlasem – jako dáblský farář Ichturiel, Luboš Domša s nenápadně uplatňovaným komediálním talentem jako služebný čert, spolurežisérka Jarmila Škodová si zahrála kovářku, Vendula Domšová čertici JUDr. Solofernovou (v naší adaptaci totiž nejvyšší pekelné mocnosti představovaly dámy), Jana Prouzová – kněžnu pekel Belzebubku, Eliška Kollarovičová dáblci Marbulii a Šárka Brázdová Mančinku.